

FINANS- INSPEKTIONEN

FINANSINSPEKTIONENS FÖRFATTNINGSSAMLING

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om definition av utländska stater m.m. samt hantering av valutakursrisken;

FFFS 1997:23

beslutade den 18 december 1997.

Finansinspektionen föreskriver med stöd av 49 § försäkringsrörelseförordningen (1982:790) följande¹.

I anslutning till de paragrafindelade föreskrifterna lämnar Finansinspektionen allmänna råd. Dessa föregås av rubriken *Allmänna råd*.

1 Kap. Definition av utländska stater och centralbanker samt internationella organisationer

1 § Med utländsk stat enligt 7 kap. 10 § första stycket 2 försäkringsrörelselagen (1982:713) samt stat i vilket rättssubjekt skall vara belägna eller ha sitt säte enligt första stycket 3, 7, 9-12 och 17 samma lagrum, avses EES-land eller någon av följande stater: Australien, Canada, Japan, Mexico, Nya Zeeland, Saudiarabien, Schweiz, Sydkorea, Tjeckien, Turkiet, Ungern, USA.

2 § Med utländsk centralbank avses i 7 kap. 10 § första stycket 2 försäkringsrörelselagen en centralbank eller motsvarande organ i någon av de i 1 § uppräknade staterna.

3 § Med internationell organisation avses i 7 kap. 10 § första stycket 4 försäkringsrörelselagen en organisation i vilken minst en av de i 1 § uppräknade staterna är medlem

Allmänna råd

Som exempel på sådana internationella organisationer som avses i 3 § kan nämnas Världsbanken, Internationella Valutafonden, Europeiska Investeringsbanken, Europeiska Gemenskapen, Euratom samt Kol-och stålunionen. Om andra internationella organisationer skulle komma ifråga, bör samråd först ske med Finansinspektionen.

2 Kap. Valutakursrisken

1 § Vid skuldtäckning enligt 7 kap. 9 § försäkringsrörelselagen skall

¹ Jfr rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT nr L 172, 4.7.1988, s. 13, Celex 388L0357) samt rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 25, Celex 392L0096)

försäkringstekniska skulder för egen räkning avseende åtaganden betalbara i en viss valuta motsvaras av tillgångar som är uttryckta eller utan risk för valutakursförlust kan realiseras i denna valuta, med beaktande av vad som sägs nedan i 2-8 §§. Med en tillgångs värde avses i detta kapitel värde enl. 7 kap. 10 f § försäkringsrörelselagen. Aktuell valutakurs skall dock alltid tillämpas vid den löpande värderingen av åtaganden och tillgångar. Effekten av avtal som innebär valutasäkring får beaktas löpande under räkenskapsåret.

De krav som ställs upp i följande paragrafer skall vara uppfyllda vid varje tidpunkt, varvid dock rimliga uppskattningar får göras.

Allmänna råd

Om värdet av de tillgångar i utländsk valuta som används för skuldtäckning överstiger 20 procent av värdet av samtliga tillgångar som används för skuldtäckning, bör villkoren i 2 och 7 §§ vara uppfyllda även då värdering görs till marknadsvärde, för tillgångar där sådan värdering är möjlig.

För att en tillgång skall anses kunna realiseras utan risk för valutakursförlust bör motsvarande avtal som innebär valutasäkring vara föremål för regelbunden handel på en reglerad marknad eller vara upprättat med en motpart med hög kreditvärdighet.

2 § För varje valuta gäller att högst 20 procent av bolagets försäkringstekniska skulder för egen räkning avseende denna valuta får skuldtäckas med tillgångar i andra valutor.

3 § Försäkringsbolagets förpliktelser för ett visst försäkringsavtal är betalbara i en viss valuta, om åtagandet enligt försäkringsavtalet är uttryckt i denna valuta. Om åtagandet enligt ett skadeförsäkringsavtal inte är uttryckt i någon viss valuta, skall bolagets förpliktelser anses vara betalbara i valutan i det land där risken är belägen. Försäkringsgivaren får emellertid välja den valuta i vilken premien är angiven, om det finns godtagbara skäl för ett sådant val. Så kan vara fallet om det vid avtalets ingående framstår som sannolikt att försäkrings-ersättning kommer att utbetalas i premiens valuta och inte i valutan i det land där risken är belägen.

4 § Den valuta i vilken försäkringsersättningar skall betalas, får förutsättas vara antingen den valuta som används med stöd av skadestatistik eller, i avsaknad av sådan statistik, valutan i det land där försäkringsbolaget är etablerat, vad gäller:

- avtal som avser risker hänförliga till försäkringsklasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 samt, vad gäller produktansvarighet, försäkringsklass 13,
- avtal som avser risker hänförliga till övriga försäkringsklasser då ersättningen allt efter riskens art skall betalas i en annan valuta än den som skulle väljas vid tillämpning av ovannämnda regler.

5 § När ett försäkringsfall avseende skadeförsäkring har anmälts till bolaget och ersättningen är betalbar i en viss angiven valuta, annan än den som skulle gälla vid tillämpningen av 3 eller 4 §, skall bolagets förpliktelser ändå anses vara betalbara i den förstnämnda valutan. Detta gäller särskilt om valutan i vilken ersättningen skall betalas av bolaget har fastställts genom ett domstolsavgörande eller genom en överenskommelse mellan bolaget och försäkringstagaren.

6 § När ett försäkringsfall avseende skadeförsäkring värderas i en valuta som på förhand är känd av bolaget men som är en annan än den valuta som skulle gälla

vid tillämpning av 3, 4 eller 5 §, får bolaget anse sina förpliktelser vara betalbara i den förstnämnda valutan.

7 § Utan hinder av 1 och 2 §§ är bolaget för viss valuta undantaget från kravet på valutamatchande skuldtäckning om bestämmelserna i 2-6 §§ skulle medföra att bolaget tvingas ha sina tillgångar i en valuta som inte motsvarar mer än sju procent av tillgångarna i andra valutor, svenska kronor inräknat.

I stället för den procentsats som anges i första stycket gäller beloppet två miljoner ecu

- a) till och med den 31 december 1998 för var och en av valutorna grekiska drachmer, irländska pund respektive portugisiska escudos,
- b) till och med den 31 december 1996 för var och en av valutorna belgiska franc, luxemburgfranc respektive spanska pesetas.

Ecu värderas härvid till kurs fastställd av Finansinspektionen i särskild föreskrift.

8 § Försäkringstekniska skulder avseende åtaganden i annan valuta än någon av EES-ländernas valutor får skuldtäckas enligt 1-6 §§ med tillgångar som inte är betalbara i denna valuta, om valutan i fråga uppfyller något av följande villkor:

- a) den är reglerad,
- b) den är underkastad väsentliga överföringsbegränsningar,
- c) den är olämplig för skuldtäckning av skäl liknande dem i a eller b.

3 Kap. Dispens

Om det finns särskilda skäl, kan Finansinspektionen meddela dispens från dessa föreskrifter.

Denna författning träder i kraft den 31 december 1997, då Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 1996:23) om definition av utländska stater m.m. samt hantering av valutakursrisken skall upphöra att gälla.

Claes Norgren

Björn Palmgren
(Försäkringsmarknadsavdelningen)